

Forfatter: Hansteen, Christian

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Hansteen, Christian (1814-08-30)

Citation: Hansteen, Christian: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Hansteen, Christian (1814-08-30)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 317. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000072.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hansteen, Christian, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*,

Til H. C. Ørsted.

Christiania den 30te August 1814.

Hr. Professor!

Efter en ret heldig, men dog noget eventyrlig Seilads er jeg ankommen her til Christiania, og har tiltraadt min nye Post. Uden mindste Banskelighed kom vi Skagen forbi, mens 318 bleve om Natten efter jagede af en svensk Kaper, der først satte en Barkasse ud efter os, og derpaa forfulgte os i 11/2 Time; men vor Mazarino var saa skarp en Seiler, at vi endelig undgik den. I Dagbrækningen begyndte vi at see det høie Land af Norge, og vare komne det paa 11/2 Miil nær, da vi opdagede 3 Orlogsmænd til Luvart af os, der holdt ned paa os, og vare meget nærmere Land end ut. Efter 1 Times yderste Anstrengelse for at undgaae dem, vare de komne os paa Skudvidde nær, og den Største begyndte at signalisere; derpaa skjød han et løst Skud, og da dette ikke bevægede os at dreie bi, skjød han os en Kugle lige tæt bag ved vort Roer, derpaa efter nogen Tid en anden lige foran os, og endelig pøb den 3die lige over vor Mast. Pi saae, at han let kunde skyde os i Sænk, naar han vilde, og maatte give efter for Nødvendigheden. Da vi kom paa Siden as vor Fjende, saae vi til vor Glæde, at det var en Engelskmand, den forrige banske Fregat Venus, ført af en Capitain Mackenzie. Vor Bedrøvelse behøver jeg ikke at skildre; vi havde allerede i 3 Timer seet Landet, og vare det nu paa 1/2 Miil nær, og saa nær Maalet skulde alle vore Forhaabninger strande. Vi forestillede os et fleeraarigt Fangenskab i London, Pengeforlegenheder 0. s. v. 0. s. v. Men Skjæbnen vilde kun ryste os lidt; thi efter nogen Tids Forløb kom vor Skipper ned og spurgte, om jeg og min Kone ikke havde Lyst at gane ombord og bese os, og Capitain Mackenzie kom derpaa selv ned ad Skibstrappen for at hjælpe min Kone op; vi gik derpaa lidt omkring og saae os om i dette flydende Dukkeskab (thi den hele Indretning var yderst elegant og proper), og derpaa hjalp Capitainen igjen min Kone ned i Baaden, og sagde os Farvel, og sagde, at vi kunde seile hvor vi vilde, f. Ex. til Øster-Riisøer, der laa 1/2 Miil fra os. Saaledes endtes den Bettyk; den øvrige Seilads indenskjærs var yderst behagelig, da vi kom imellem lutter smukke Øers. 319 paa den ene og Kysten af Norge paa den anden Side, der dannede de smukkeste Udsigter, jeg i mit Liv har seet. Efter 5 Dages Seilads laae vi ved Christiania Toldbod.

Hvad vor politiske Stilling angaaer, da er den yderst mislig. Vor ellers elskværdige og agtværdige Konge har aldrig næret General, og ved et Aars Anstrengelser, hvori han har arbeidet Dag og Nat, er hans Nervesystem i en høi Grad rystet. Han var derfor yderst frygtsom, og har ikke tilladt Armeen at vove noget ordentligt Angreb, hvorefter Enhver brændte af Længsel. Hertil kommer Dumhed og Feighed hos de øverste Officerer; saaledes er den herligste Stemning, som maaskee noget Folk nogensinde har været i, bleven reent frugtesløs. Hvad Udfaldet skal blive, veed Ingen; Folkets Misnøie, med hvad der er skeet (eller rettere forsømt), ytrer sig paa den bestemtteste Maade ved urolige Oprin. Saaledes er Haxthausen bleven nødt til at flygte til Ringerige, efter at Publikum havde holdt ham en Smule Fenstermusik, og derfra skal han atter være bleven fordreven af Almuen. Publikum opmuntrer sig selv ved skrevne Plakater til at tugte alle be Personer, der ere mistænkte for Uredelighed eller Forræderi; en svensk Adjutant, som stod i et aabent Vindue, fik af en forbigaaende Almuesmand et Ørefigen med knyttet Næve, saa han i en Hast fik Hovedet til sig, og reiste tilligemed sin General iilfærdigst herfra. — Kongen har nedlagt den udøvende Magt i Statsraadets Hænder og ligger syg af Nervefeber, og piner sig med den Indbildning, at han har draget alle Ulykker over Norge. — Om Statsraadet følger Folkets Stemme og fortsætter Krigen eller giver efter, veed Ingen. Paa den ene Side ligger en tvivlsom Krig, paa den anden Oprør og Borgerkrig. Havde vi blot en fransk General, saa kunde endnu Alt blive godt.

Dersom De ikke har afsendt min Afhandling med Kortene, saa kan jeg nu saae den stukket og trykt heroppe, hvorveds. 320 jeg vinder en større Correkthed i Aftrykket, da Alt kan skee under mine egne Øine. Tør jeg altsaa bede Dem Hr. Professor, at udlevere samme til Prof. Sverdrup, som nok besørget- mig den sikkert herop, da han skal tilbage, inden Vaabenstil-standen er ndløben. Maaskee De da er saa god, at pakke Manuskriptet ind i grovt Papir, og (om De vilde have den Ulejlighed lade gjøre hos en Snedker en cylindrisk, ikke altfor tynd Stok, af samme Længde, som Atlasset Høide (ben mindste Dimension) for derpaa at vikle det, at Kortene ikke skulle brakkes. Vil De uden Fortrydelse gjøre dette, da vil De særdeles meget forbinde mig.

Jeg beder at hilse Grev Horn og sige, at vi her langes efter at see hans Tractat de Maximis et Minimis, og overallt hans hele Cursus mathematicus paa Papiret. Fremdeles beder jeg at hilse Krumm (som man her venter med Utaalmodighed), Kreidahl, Thune, kort hvem De seer af Deeltagerne i den store mtathelmatiske Thee, De gav forrige Aar.

Mine Forelæsninger over Astronomien har jeg begyndt (hermed følger en Prælections catalog, som det maaskee kan interessere Dem at see), og skal snart til at tanke paa Almanakken for 1816.

Med sand Erkjendtlighed tænker jeg paa de Tjenester, De har viist mig, gode Hr. Professor, og paa hvormegen Indflydelse et Menneskes bedre Bekjendtskaber have paa hans Tænkemaabe og Stilling. Tillad, at jeg med disse faa Ord (fom ikke ere tomme) ytlrer denne Erkjendtlighed; det er saa sjeldent, man traffer paa et ordentligt Menneske (hvor hverken Hoved eller Hjerte har nogen Skavank), at man, naar det skeer engang, faaer Lyst til at raabe ευχα!

Hansteen, Christian, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Med megen Agtelse fra Deres hengivne

Chr. Hansteen.